

ଛି
କି
ବି
ଦ
ୟ

ନମସ୍କାର

୩

ପ୍ରଜ୍ଞଦ ପ୍ରସଙ୍ଗ

ଭାରତୀୟ ପରମ୍ପରାରେ
ପ୍ରଶାମ କରିବା ତଥା ଅଭିବାଦନ ଜଣାଇବାର
ଏକ ସୁନ୍ଦର ମାଧ୍ୟମ ହେଉଛି ଦୁଇହାତ ଯୋଡ଼ି
ନମସ୍କାର କରିବା । ଏହାହାରା କେବଳ ଆଶାର୍ବଦ
ମିଳି ନ ଥାଏ, ଅଧିକତ୍ତୁ ବିନା ସ୍ଵର୍ଗରେ ନମସ୍କାର
କରାଯାଉଥିବାରୁ ଏଥୁରେ କୌଣସି ସଂକ୍ରମଣର
ଉଦ୍‌ଦେଶ ବିନା ଥାଏ । ଯେଉଁଥିପାଇଁ କରୋନା ଆତକିତ
ବିଶ୍ୱବାସୀ ଏବେ ଏହି ଭାରତୀୟ ଅଭିବାଦନ
ଶୈଳୀକୁ ଆପଣେଇବାର
ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି....

୮

ବ୍ୟାକ୍ ପେଇ

ସିନେମା

୪/୪

ମନ୍ୟକାର

ଭାରତୀୟ ପରିଷ୍ଠାରେ ପୁଣାମ

କରିବା ତଥା ଅଭିବାଦନ କଣାଇବାର ଏକ ସୁଦର
ମାଧ୍ୟମ ହେଉଛି ଦୁଇବାଚ ଯୋଡ଼ି ନମଞ୍ଚାର କରିବା । ଏହାଦ୍ୱାରା
କେବଳ ଆଶାର୍ଗାଦ ମିଳି ନ ଥାଏ, ଅଧିକତ୍ତୁ ବିନା ସର୍ବଗେ ନମଞ୍ଚାର
କରାଯାଉଥିବାରୁ ଏଥରେ ଲୋକୀଣ୍ୟ ସଂକ୍ରମଣର ଭୟ ବି ନ ଥାଏ ।
ଯେଉଁଥାପାଇଁ କରୋନା ଆଚିକିତ ବିଶ୍ୱବାସୀ ଏବେ ଏହି ଭାରତୀୟ

ଅଭିବାଦନ ଶୈଳୀକୁ ଆପଣେଇବାର
ଦେଖୁବାକୁ ମିଳୁଛି....

ରୋଗର ଭୟ ନ ଥାଏ । ନୟାଗଡ଼ ଗୋଡ଼ିପଡ଼ାର କବି ଚନ୍ଦ୍ରକଳା ମିଶ୍ର କୁହୁକୁଣ୍ଡି, ନମଦ୍ଵାର ଆମ ଭାରତୀୟ ପରମାରାର ପ୍ରତିକି ।

ବିଶ୍ୱର କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ

ତକ୍ତ ସୁରେନ୍ଦ୍ର ନାଥ ଦାଶ କୁହାନ୍ତି, ଉଷ୍ଣ ଦେବତାଙ୍କୁ ଆବାହନ ବେଳେ
ପ୍ରଥମେ ଆସନ ପକାଇ ଯାଞ୍ଚଙ୍କ ପ୍ରଶିପାତ ବା ନମୟାର କରାଯାଏ ।
ବୈଦିକ ସମାଜନ ଧର୍ମ ସଂସ୍କୃତ କାର୍ଯ୍ୟ ଅନୁସାରେ ସବୁ ପୂଜା ବିଧରେ
ହାତଯୋଡ଼ି ନମୟାର କଲେ ଆଧାମିନ୍, ଶାରାରକି, ମାନସକ, ବୈଶିକ
ତେତନାର ଜ୍ଞାଗତ ହୋଇଥାଏ । ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ନମୟାର କଲେ ସକଳ
ବାଧା ଦୂର ହେବା ସହ ଝୋଶାରୀ କୃପା ଲାଭ ହୁୟ । ମାତୃପିତୃ ଦେବ,
ଶୁଭଦେବ, ଚରିଷ୍ଟ ଲୋକଙ୍କୁ ନମୟାର କଲେ ଆଶାର୍ପଦ ମିଳେ । ନିଯାଗତ
ଶିରଶକୁଳର ଶିକ୍ଷାବିତ୍ତ ଗିରିଜା ଶକ୍ତର ମହାପାତ୍ର କୁହାନ୍ତି, ଘେହ ଓ ସନ୍ଧାନର
ପ୍ରମୁଖ ମାଧ୍ୟମ ନମୟାର ।

ସଂସ୍କୃତି ଓ ପରମ୍ପରାର ପରିଚୟ

କିବୁଗୋରେ ଦିଶା ଧର୍ମ ସନ୍ଧିଳନୀ ଗଲିଥାଏ । ପୃଥିବୀ ଭାରତାଯି
ସନ୍ଧ୍ୟାସୀ ସ୍ଵାମୀ ବିବେକାନନ୍ଦଙ୍କ ପରେ ଦୀର୍ଘଦିନର ବ୍ୟେଧାନରେ ନିମନ୍ତ୍ତିତ
ହୋଇ ଯୋଗ ଦିଅନ୍ତି ଅନ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଦିବ୍ୟଜୀବନ ସଂଘର ଅଧ୍ୟେ ସ୍ଵାମୀ
ଚିଦାନନ୍ଦ ସରସ୍ତା ମହାରାଜ । ସରସ୍ତା ମହାରାଜଙ୍କୁ ସଭାପ୍ଲାନୀକୁ
ପାଛୋଟି ନେବା ପାଇଁ ଅସିଥିବା ସଙ୍ଗଠନମାନେ କରମର୍ଦ୍ଦନ କରିବାକୁ
ଅନୁମତି ଲୋଡ଼ିଥିଲେ । ଏଭିପ୍ଲାନେ ସରସ୍ତା ମହାରାଜ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ,
କରମର୍ଦ୍ଦନ ଭାରତାୟ ପରମାର୍ଥ ମୁହଁସେ । ଭାରତାୟ ପରମାର୍ଥ ଉପଲ୍ବିଧାନ
କରିବାକୁ ଯାଇ ଚିପ୍ରଣୀ ରଖୁଥିଲେ ତୁଳ ପାପୁଳିକୁ ଏକତ୍ରିତ କରି କପାଳରେ
ରଖି ଅଭିଭାବନ ଜଣାଇବା । ଏହାକୁ ନମସ୍କାର ଅଥବା କେହି କେହି
ନମସ୍ତ୍ରୀ ବୋଲି ବହିଆନ୍ତି । ଆକାଶବାଣୀର ଅନୁକିନ୍ତା ଉଦ୍‌ଘୋଷକ
ଶଙ୍କର୍ଷଣ ମଙ୍ଗରାଜ କୁହ୍ରତି, ଭାରତାୟ ପ୍ରାଚୀନ ପରମାର୍ଥରେ ନମୀ ନମୀ
ବୋଲି ଲିପିବନ୍ଦ ହୋଇ ରହିଛି । ପ୍ରାଚାର ସମୟରେ ଭଠି ସ୍ଵର୍ଗୀୟ, ଚନ୍ଦ୍ର,
ବାସ୍ତ୍ଵ, ଜଳ, ଅନ୍ତରାକ୍ଷ, ମାଟି ମା, ବୃକ୍ଷଲତା, ବନପର୍ବତ, ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ
ନମସ୍କାର କର ବୋଲି ଦିବ୍ୟଜୀବନ ସଂଘର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ତାଙ୍କୁ ରିବାନନ୍ଦ
କୁହ୍ରତି । ଉକ୍ତ ସନ୍ଧିଳନୀ ଶୋର୍ଜାର ସଭାପତି ଶଙ୍କର ମିଶ୍ର କୁହ୍ରତି,
ନମସ୍କାର ଅଭିଭାବନର ଏକ ଉତ୍କଞ୍ଜ ପ୍ରତି । ନମସ୍କାର କରିବା ଓ ପାଇବା
ବ୍ୟକ୍ତିର ସନ୍ଧାନ ବଡ଼ାଇଥାଏ । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଗୁରୁଜୀନମାନ୍ଦୁ ନିତ୍ୟ ନମସ୍କାର
କରନ୍ତି ତାଙ୍କର ଆୟୁ, ବିଦ୍ୟା, ଯଶ, ଓ ବଳ ଆଦି ଧରୋଟି ଗୁରୀର ଅଭିବନ୍ଧ
ଘରିଥାଏ, ଯାହାଙ୍କୁ ନମସ୍କାର କରାଯାଏ ତାଙ୍କଠାରୁ ସ୍ଵତ୍ତ୍ଵରୁ ଭାବେ
ଆଶାବାଦ ମିଳିଥାଏ ।

- ବନ୍ଦିହାରୀ ବେହେରା
ଲୋକନାଥ ମିଶ୍ର

ମୁଁ ମୁଁ ଧାରୁଳ ନମଦ୍ଵାରା ଶବ୍ଦର ଉପରେ ଅର୍ଥ ନିଲ୍ଲାପା ।
ନୀ ଓଡ଼ିଶା ଗୋଷେବା ସମିତିର ସ୍ବାମୀ ନିର୍ମଳାନନ୍ଦ ଗିରିଙ୍କ ମତରେ
କାଳିକା ପୁରାଣ ତଥା ପୂର୍ଣ୍ଣତ୍ର ଭାଷାକୋଷରେ ତିନି ପ୍ରକାର ନମଦ୍ଵାରର
ବର୍ଣ୍ଣନା ରହିଛି । ଯଥା- କାନ୍ତିକ, ବାନ୍ଦିକ ଏବଂ ମାନସିକ । ଦେବତା,
ମନୁଷ୍ୟ, ଗନ୍ଧର୍ବ, ଯକ୍ଷ, ରାଜସା, ସର୍ପ ତଥା ସମୟ ମହାମୂରତା ନମଦ୍ଵାର
ଦ୍ୱାରା ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅଛି । ଗୁରୁଗାତାରେ ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଛି- ଗୁରୁଙୁ ପ୍ରତିଦିନ
ସାକ୍ଷାଙ୍କ ପ୍ରଣିପାତ କରିବା ଦ୍ୱାରା ସ୍ଵରୂପ ଜ୍ଞାନ ବା ଆମ୍ବଜ୍ଞାନ ଲାଭ
ହୋଇଥାଏ । ଶିଖ୍ୟ ଗୁରୁଙୁ ନିକଟରେ ସାକ୍ଷାଙ୍କ ପ୍ରଣିପାତ କରିବା ଉଚିତ ।
ସାକ୍ଷାଙ୍କ ପ୍ରଣିପାତରେ ଦୁଇହାତ, ଦୁଇପାଦ, ଦୁଇ ଜାନ୍ମ, ବକ୍ଷ ଦେଶ,
ମସ୍ତକ, ମନ, ବଚନ ଓ ଦୃଷ୍ଟି ମାଧ୍ୟମରେ ଭୂମି ସ୍ଵର୍ଗ କରିଥାଏ । ଏତିକି
ପ୍ରଣିପାତ ସମର୍ପଣର ଭାବ୍ୟାବାକୁ ସୁଚିତ କରେ ।

ଅହୁକାର ଦୂର କରିବାର ମାଧ୍ୟମ :

ଇଂ. ସନ୍ତୋସାଙ୍କ ମତରେ ଦୁଇ ହାତର ପାପୁଳିକୁ ଯୋଡ଼ିଲେ ୧୦ ସଂଖ୍ୟକ ଅଳ୍ପି ଏକତ୍ରି ହେଇଥାନ୍ତି । ଯାହା ୪ ଜ୍ଞାନେସ୍ତ୍ରୀୟ ଓ ୪ କର୍ମେସ୍ତ୍ରୀୟ ଏପରି ୧୦ ଲକ୍ଷ୍ମୀୟକୁ ସୁଚାଏ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ନମ୍ବାର କରିବା ଦ୍ୱାରା ଆୟ୍ତ ବିଦ୍ୟା, ଯଶ ଓ ବଳ ବୃଦ୍ଧି ଘଟିଥିବାବେଳେ ଅହଙ୍କାର ଦୂର କରିଥାଏ । ବୈଦିକ କମ୍ପକାଣ୍ଡର ଏମିତି ନମ୍ବାର ମୁଦ୍ରାରେ ମୂୟ୍ୟ ଦେବତା ଖୁସି ରୁହୁଛି ବୋଲି ଶାସ୍ତ୍ର କୁହେ । ଯଥା: ନମ୍ବାର ପ୍ରିୟ ଭାବୁ । ଖୋର୍କ୍ଷର ବରିଷ୍ଠ ସମବାୟିତ ବିମଳ ଶତଙ୍ଗୀ କୁହୁଛି, ଭାରତୀୟ ସାହ୍ୟଦାର ନିର୍ଦଶନ ନମ୍ବାର । ନମ୍ବାର କଲେ ମନରେ ଭାଙ୍ଗିଭାବ ଜାତ ହୁଏ । ନମ୍ବାର ପାଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଆଶାର୍ଵାଦ ପ୍ରଦାନ କରିଥାନ୍ତି, ଯାହା ଆମ ଜୀବନକୁ ସୁଖମୟ କରିଥାଏ ।

କ୍ଷମା ଓ ଆଶୀର୍ବାଦ ମିଳେ:

ଦେବିକ ସୁଗରୁ ନମସ୍କାରର ପରିଚୟ ହରିଷ୍ଠି । ତାଙ୍କର ବାସୁଦେବ
ପ୍ରଧାନଙ୍କ ମତରେ ଓଡ଼ିଆରେ ଦଶ୍ତବତ ବା ମୁଣ୍ଡିଆ ମାରିବାକୁ ନମସ୍କାର
କୁହାୟାଏ । ନମସ୍କାର ପ୍ରୟୋଗରେ ନମ୍ବତା ଭାବ ସ୍ଵତଂତ୍ରାବେ
ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ । ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଙ୍କେ ଶରାଗର ଏକ ପ୍ରକାର ବ୍ୟାଯାମ
ହୋଇଥାଏ । ହାତଯୋଡ଼ି ନମସ୍କାର କଲେ ବିନୟତାବ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ ।
ଏହା କ୍ଷମା ଓ ଆଶାରୀବ ପାଇଁ ପଥ ପରିଷାର କରେ । ନମସ୍କାରରେ
କାହାରୁକୁ ଛଳିବାକୁ ପଡ଼େ ନାହିଁ । ଶର୍ଷ ବା ଆଲିଜନ ନ ଥବାରୁ ସଂକ୍ରମଣ

ଅଗୋଧ ଅସ୍ତ୍ର ନିର୍ମାଣ

ଡୋନାରୁ ଟ୍ରେମ୍

ରକ୍ତ

କବିତା ଯାହା କାହିଁଥାବଳା..

ଥାରେ ଅଛି-ଏ ମନ ଖୋଜୁଥାଏ ଯାହା, କାଳେ ପ୍ରାପତ ହୁଏ ତାହା ।
ତା ଦେଖୁନାହାନ୍ତି, ଏକ ନୂଆ ସିନେମା ସାଇନ୍ କରିବା ପରେ ରକ୍ତପ୍ରୀତ ସିଂ
କେମିତି ଖୁସିରେ ଉଚ୍ଛୁଷ୍ଟନ୍ତି । କଥା କ'ଣ କି ଅଜୟ ଦେବଗନ ଏବଂ ଜୟର
କୁମାର ମିଳିତ ଭାବରେ ଏକ ଫିଲ୍ମ ନିମ୍ନାଶ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ଏହାର
ଟାଇଟନ ରହିଛି ‘ଥ୍ୟାଙ୍କ ଗଡ’ । ଏଥୁରେ ରକୁଳଙ୍କ ସହ ଅଭିନୟ
କରିବେ ସିନାର୍ଥ ମାଲହୋଡ଼ା । ‘ଥ୍ୟାଙ୍କ ଗଡ’ର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ
କାମ ନିକରରେ ଶେଷ ହୋଇଛି । ଏହାର କାହାଣୀ ଚିତ୍ରନ
ପରେ ତ୍ରିନାଟ୍ୟ ଏବଂ ସଂଲାପ କିପରି ଦମଦାର
ଦେବ ମେ କିମିର ମାଧ୍ୟାବ୍ଧ ଭାବିର୍ବନ୍ଦ ମିଶିଥାଏ

କରିଛନ୍ତି ଇନ୍ଦର କୁମାର । ପିଲାଗ ଶୁଟ୍ଟି ଚିଲିତ ମାସ
୧୦ରୁ ଆଗମ ହେବାର ଯୋଜନା ଥିଲା । ହେଲେ
କରୋନା ପାଇଁ ସୁଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ଭୟଙ୍କର ବାତାବରଣ
ଯୋଗୁ ଶୁଟ୍ଟି ସିଦ୍ଧ୍ୟଳକ୍ଷୁ ଅନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ପାଇଁ ମୂଳ୍ୟାଳ
ଦିଆଯାଇଛନ୍ତି । ଏହାପୂର୍ବ ଅଜନ୍ମ ଏବଂ ଇନ୍ଦର ମିଳିତ
ଭାବରେ ‘ଟୋଟାଲ ଧମାଳ’ ପ୍ରଯୋଜନା କରିଥିଲେ
ଏବଂ ଅଜନ୍ମ ଦେବଗନ, ଅନିଲ କପୂର, ରିତେଶ
ଦେଶମୁଖ, ମାଧୁରୀ ଦାକ୍ଷିତ, ସଞ୍ଚିତ ମିଶ୍ରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା
ଅଭିନାତ ପିଲାଗ ସପରାହିତ ହୋଇଥିଲା ।

୧୮

କଥା ୨୦୯୪

ଧରେ ମନେ ପକାନ୍ତୁ ନା ସୁପରହିଂସ ହିନ୍ଦି ସିନେମା 'କହୋ
 ନା ପାର ହେଲୁ । ରାକେଶ ଗୋଶନଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ
 ଏହି ପିଲ୍ଲଟ ନବାଗତ ନାୟକଙ୍କୁ ରାତାରାତି ଶ୍ଵାର ଭାବରେ
 ପରିଚିତ କରାଇଥିଲା । ଡେବ୍ ପିଲ୍ଲ ହିରୁ ହେବା ପରେ ସେ
 ଆଉ କେବେ ପଛକୁ ଫେରି ଚାହିଁନାହାନ୍ତି । ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
 ସେ ନିଜର ଅଭିନୟ ଦକ୍ଷତା ଦେଖାଇବା ସହ ନିଜକୁ
 ଜଣେ ଆଜ୍ଞନ ଶ୍ଵାର ଭାବରେ ଦର୍ଶକଙ୍କ ସ୍ଵଦୟରେ
 ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପ୍ଲାନ ଅଧିକାର କରିଛନ୍ତି । ସେ ହେଲେ
 ହିତକ ଗୋଶନ । ଏକ କଳାକାର

ପରିବାରରେ ଜ୍ଞାନ୍ଗୁହଣ କରିଥିବା ଏହି ଅଭିନେତାଙ୍କୁ ବଳିଦ୍ୱରେ
ଏହି କାରାଇବାକୁ ସ୍ଥିର କରିଥିଲେ ତାଙ୍କ ବାପା ରାକେଶ୍। ଖାସ
କଥା ହେଲା, ହ୍ରିତିକ ଲାଟିମଧ୍ୟରେ ହିମୀ ସିମେମାରେ ୨୦ବର୍ଷ
ପୂରଣ କରିଛନ୍ତି । ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ସେ କହନ୍ତି, ‘ଏହି ୨୦ବର୍ଷ କିପରି
କଟିଗଲା ତାଙ୍କ ମୁଁ ଜୀବିପାରିଲି ନାହିଁ । ମୋ ଜ୍ୟାମିତିରରେ
ଦର୍ଶକ ମୋତେ ଯେଉଁ ସେହି, ଶ୍ରୀକୃ ଦେଇଛନ୍ତି ସେଥିଥାଲୁ
ସେବାମଙ୍କ ନିକଟରେ ମୁଁ ଚିର ରଣୀ’ ସୁଚନାଯୋଗ୍ୟ, ହ୍ରିତିକଙ୍କ
ଅଭିନାତ ଶୋଷ ପିଲୁ ଥିଲା ‘ଆର’ । ସିରାର୍ଥ ଆନନ୍ଦକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ
ଏହି ପିଲୁରେ ତାଇଗର ଶ୍ରୀପ ମଧ୍ୟ ଅଭିନୟ କରିଥିଲେ ।

ସାରା

ରୋଷେଇରେ ଶାନ୍ତି

ବୈପଦନୟା ସାରା ଅଳ୍ପା ଖାଁ । ସୁମାକ୍ଷ ହିଁ ରାଜପୁତ୍ର ଅପେକ୍ଷିତରେ
ସେ ବଲିଉଡ଼ରେ ନିଜ ଆହ୍ଵାନ କ୍ଷେତ୍ରର ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ।
ପିଣ୍ଡଟି ଥୁଲା ‘କେଦାରନାଥ’ । ଲକ୍ଷମିଧରେ ସେ ଆଉ କେତୋଟି
ସିନେମାରେ ଅଭିନ୍ୟା କରିବାରିଛନ୍ତି । ଏବେ ତ କରୋନା ଆତଙ୍କ ପାଇଁ
ଶୁଟିଂ ବଦ ଅଛି । ତେବେ ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ସେ କ’ଣ କରୁଛନ୍ତି । ବାସ,
ଏପରି ସମୟକୁ ସେ ପରିବାର ସହ କଣାଉଛନ୍ତି । କେବଳ ଲେଟେକି ହୁଁଛେ,
ମନ ପ୍ରସାଦର ଖାଦ୍ୟ ରାନ୍ଧି ପରିବାର ସଦସ୍ୟଙ୍କୁ ଖୁଆଉଛନ୍ତି । ଏ ସମ୍ପର୍କରେ
ସାରା କହନ୍ତି, ‘ମୋତେ ଅବସର ମିଳିଲେ ମୁଁ ଗୋଷେଇ କରିବାକୁ ଭଲ
ପାଏ । ଯେହେତୁ ଏବେ ଶୁଟିଂରୁ ବ୍ରେକ ମିଳିଛି ତେଣୁ ମୋର ଫେରବାକରି
ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଖାଇବାର ଯା ଠାରୁ ଭଲ ସମୟ କିଛି ମାହିଁ ।’ ବର୍ତ୍ତମାନ
ସେ ନିର୍ମାଣାଧୀନ ସିନେମା ‘ଅତରଙ୍ଗୀ’ରେ ଅଭିନ୍ୟା କରୁଛନ୍ତି ।

କ୍ୟାଟିଗାଣ୍ଡ ଷୁଷ୍ଠି

କ୍ୟାଟ୍ରିନାଙ୍କ ଖୁସି ଏବେ କହିଲେ ନ ସରେ । କାହାଣୀ ମିଳେନିୟମ ଝାର ଅମିତାଭ ବଜନଙ୍କ ସହ ସେ ପୁଣି ଥରେ ଅଭିନଯ୍ୟ କରିବେ । ଏପରି ଚାମ୍ବକୁ କିଏ କ'ଣ କେବେ ହାତେଡ଼ା କରିପାରେ ? କାହାଣୀ ଶୁଣିବା ତ ଅଳଗା କଥା, କ୍ୟାଟ୍ରିନା ଯେମିତି ଜାଣିଲେ ସେ ସେ ଏହି ପିଲ୍ଲର ଅମିତାଭଙ୍କ ଛେଇ ଭୂମିକାରେ ଅଭିନଯ୍ୟ କରିବେ ସେ ଖୁସିରେ ଉଛୁଳି ଉଠିଥିଲେ । କେବଳ ଯେତିକି ମୁହଁସେ, ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ଜାଣିବା ପରେ ସେ ତେରି ନ କରି ଆଖୁବୁଜି ହଁ ଭରିଥିଲେ । ଏ ନେଇ କ୍ୟାଟ୍ରିନା କେଇପଣ କହନ୍ତି, ‘ମୋ ଆକ୍ଷିଂ କ୍ୟାଟ୍ରିନରେ ଏପରି ଏକ ଖୁରଣୀୟ ସମୟ ଆସିବ ତାହା ଦୁଁ କେବେ କରୁନା କରିନଥିଲି । ଅମିତାଭଙ୍କ ପରି ମହାନ୍ ଅଭିନେତାଙ୍କ ସହ ପୁଣି ଥରେ ଅଭିନଯ୍ୟ କରିବାର ସୁମେହା ଭାଗ୍ୟରେ ଥିଲେ ମିଳେ । ଏହି ପିଲ୍ଲଟି ମୋ ପାଇଁ ଏକ ମାଇଲ୍‌ଷ୍ଟୋନ୍ ସଦୃଶ ହେବ ।’ ଏହାପୂର୍ବରୁ ‘ସରକାର’ ଏବଂ ‘ଥରାସ ଅଧ୍ୟ ହିମୁଶାନ’ରେ ଅମିତାଭଙ୍କ ସହ କ୍ୟାଟ୍ରିନା ଅଭିନଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ଅମିତାଭ ଏବଂ କ୍ୟାଟ୍ରିନା ଅଭିନଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଯାଉଥିବା ଏହି ପିଲ୍ଲର ଚାଲଚଳ ପାଇନାଲ ହୋଇନାହିଁ ଏବଂ ଏହାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେବେ ବିକାଶ ବହୁଳ ।

ଅପେକ୍ଷାର ବଳ ମିଠା

ତରେ ଅପେକ୍ଷାର ଫଳ ମିଠା । ଦେଖୁନାହାନ୍ତି, ଶିଶୁ
କଳାକାର ଭାବରେ ଅଭିନୟ କରିବା ପରେ ସେ ଏକ
ଦମଦାର ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ଗହିଁ ବିଥୁଲେ ।
ନିକଟରେ ତାହା ପୂରଣ ହୋଇଛି । ଅର୍ଥାତ୍ ବଡ଼ ପରଦାରେ
ସେ ଖୁବ୍ ଶାଘ୍ର ନାୟିକା ଭୂମିକାରେ ଅବତାର୍ଷୀ ହେବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି ।
ତାଙ୍କ ଅଭିନୟ ଓଡ଼ିଆ ସିନେମା ‘ବାୟ ବାୟ ଦିଲ’ ଖୁବ୍ ଶାଘ୍ର ରିଲିଜ
ହେବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ହଁ, ଏହି ନାୟିକା ଜଣକ ହେଲେ ପଳକବୀ । ଜାତୀୟ ତଥା
ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ପୁରସ୍କାରପ୍ରାପ୍ତ ଓଡ଼ିଆ ଚଳକିତ୍ର ‘ତେଜବ୍ସିନୀ’ରେ ସେ ଜଣେ
ଶିଶୁ କଳାକାର ଭାବରେ ଅଭିନୟ କରିଥିଲେ । ଏବେ ତାଙ୍କ ‘ବାୟ ବାୟ ଦିଲ’ର
ଅନ୍ୟତମ ନାୟିକା ଭାବରେ ତ୍ରେକ ଦେଇଛନ୍ତି ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ କୁଳାଳ ପଞ୍ଜାନୀଯଙ୍କ ।
ଏଥୁରେ ସେ ଏକ ସ୍ଵେଚ୍ଛାସେବା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କର୍ମଚାରୀ ଭାବରେ ଅଭିନୟ କରୁଛନ୍ତି ।
ଗାଁରେ ବୁଲି ବୁଲି ଜନସାରେତନତା ଦୃଷ୍ଟି କରିବା ସହ ମାଧ୍ୟାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ସେ
ଗ୍ରାମବାସୀଙ୍କୁ ଏକକୁଟ କରୁଛନ୍ତି । ତେବେ ଏଭଳି ପରିପ୍ରକାର ସାମନା କରି ସେ କିପରି
ଗନ୍ଧ ଆଗରାହିଛନ୍ତି ତାହା ସିନେମାରେ ଦେଖୁବାକୁ ମିଳିବ । ମାହାର ଏଷ୍ଟରରେନମେଣ୍ଟ ଆଣ୍ଟ
ସଲ୍ଲୁଗନ ବ୍ୟାନରେ ତଥା ଜୟଲକ୍ଷ୍ମୀ ମିଶ୍ରଙ୍କ ପ୍ରୟୋଜିତ ଏହି ପିଲ୍ଲାର ନାୟକ ସାଜିଛନ୍ତି
ଏତ ରାଜ୍ଞୀ । ଖାସ କଥା ହେଲା ଏହାର ମୁଖ୍ୟ ନାୟିକା ଭୂମିକାରେ ଦେଖାଦେବେ ରୂପୀୟ
ତଥା ମତେଳରୁ ଅଭିନେତ୍ରା ସାଜିଥିବା ଆଲୋକଗାଢ଼ୀ ସେଇଲସୁନୋଭା ଓରପ୍ ସାଥା ।

ଗଧିଏ ଗଛରେ ବନ୍ଦା ହୋଇଥିଲା ।
ବାବାଜାଣିଏ ସେଇ ବାଟ ଦେଇ ଯାଉଥିଲେ । ପରାରେ ବନ୍ଦା
ହୋଇଥିବା ଗଧ ମୁଣ୍ଡ ପାଇଁ କସରତ କୁରୁଥିବାର ସେ ଦେଖିଲେ । ଦୟା
ଦେଖାଇ ବାବାଜାଣି ତା' ପରାକୁ ଖୋଲିଦେଇ ନିଜ ରାସ୍ତାରେ ଚାଲିଗଲେ ।

ବାସ ଏହିରୁ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ନାଟକର କୁଳମାତ୍ର ।

ଗଧ ସିଧା ଦୌଡ଼ିଲା ଏକ କୃଷିଯୋଜନକୁ । ମନଇଛା ଦଳିମକରି ନଷ୍ଟ
କରିଦେଲା କେତକୁ ।

କୃଷକର ସ୍ଵୀ ଗଧକୁ ଦେଖିଦେଲା । ଉତ୍ତରା କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଦେଖି ତା ମୁଣ୍ଡକୁ
ପିର ଚଢ଼ିଗଲା । ଗୋଟିଏ କାଠାମୋଳିଆ ଆଶି ଗଧ ମୁଣ୍ଡକୁ ପାହାରେ ଦେଲା ।
ଗଧର ସେଇଠି ସିଯା ରାମ କି ଜୟ ।

ଖବର ଯାଇ ପହଞ୍ଚିଲା ଗଧର ମାଲିକ ପାଖରେ । ଏକମାତ୍ର ଗଧର
ମୃତ୍ୟୁରେ ସେ ଭାଙ୍ଗିପାଇଲା । ଯେଥାକୁ ତେବେ ନ୍ୟାୟରେ ସେ ସେଇ
କାଠାମୋଳିଆରେ କୃଷକର ସ୍ଵୀକୁ ମାରିଦେଲା ।

ସ୍ଵୀର ମୃତ୍ୟୁରେ ଦେଖି କୃଷକର ବୁଝି ହଜିଗଲା । ଗଧ ମାଲିକ ସହ
ଚାଲିଲା ଲାହୁର । ଶେଷରେ ଗଧ ମାଲିକ ମନା ।

ସ୍ଵୀକୁ ମାରିଦିଆୟିବାର ଖବର ଶୁଣି ଗଧ ମାଲିକର ସ୍ଵୀ ନିଜ ଦୁଇ
ପୁଅଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଲା-ଯାଆ, ତୁମେ ଯଦି ଠିକ୍ ମୋ ହୁଆ ହୋଇଥିବ
ତେବେ ପିତ୍ତୁହ୍ୟାର ପ୍ରତିଶୋଧ ନିଅ ।

ମାତୃ ଆଜ୍ଞା ମାନ ଦୁଇ ପୁଅ ରାତିଥିରେ ଯାଇ କୃଷକ ଘରେ ନିଆଁ
ଲଗେଇଦେଲେ । ଗର ହୁତ୍ତ ହୁତ୍ତ ହୋଇ ଜଳିଲା । ଖୁସିହେଲେ ଦୁଇଁ । ଏଥର

ଚିନ୍ମୟ ଚିନ୍ତନ ଶ୍ରୀ ସନ୍ଧ୍ୟାସୀ

କୃଷକ ନିଶ୍ଚ ଘର ଭିତରେ ଜଳିପୋଡ଼ି ମରିବ ।

କିନ୍ତୁ ଦୁଇ ପୁଅଙ୍କ ଭାବନା ଅନୁସାରେ ସେମିତି କିଛି ହେଲାନି । ସେଇନି
ରାତିରେ କୃଷକ ଘରେ ନ ଥିଲା । କୁଣ୍ଡିଆ ଘର ଯାଇଥିଲା । ସକାଳୁ ଫେରି
ଦେଖେତ ନିଜ ଘର ଆଉ ନାହିଁ । ରାଗ ତମ ତମ ହୋଇ ଦୌଡ଼ିଲା ଗଧ
ମାଲିକ ଘରକୁ । ପର୍ମିଲିମାନ କୃଷକ ଘରେ ନିଆଁ ଲଗଇଥିବା ସେ ଦୁଇ ପୁଅ
ଆଉ ତାଙ୍କ ମା' ଅର୍ଥାତ ଗଧ ମାଲିକର ସ୍ଵୀକୁ ମାତ୍ର ତିନିଟା ମୁଥରେ ଶେଷ
କରିଦେଲା ।

ଗଧ ମାଲିକର ବଂଶ ବୁଝିଲା । ଏଣେ ନିଜ ସ୍ଵୀ ବି ମନା । ଦୁଇଖରେ ବିମର୍ଶ
କୃଷକ କୋରରେ କାନ୍ଦିଲା । ଗଧ ଲାଗି ସିମା ଏତେ ନାଟ ।

ଠିକ୍ ଏହି ସମୟରେ ଗଧକୁ ପିଟାଇଥିବା ସେଇ ବାବାଜାଣି ଆସି
ହାତୁଡ଼ିଗଲେ କୃଷକ ପାଖରେ । ତାଙ୍କୁ ଦେଖି କୃଷକ ରାଗରେ କହିଲା-
ବାବାଜାଣି ହୋଇ ଗଧକୁ ପିଟାଇବା କ'ଣ ଠିକ୍ ହେଲା ?

ପହୁଞ୍ଚି ଉତ୍ତର ଦେଲେ ବାବାଜାଣି-ଯୁଁ କେବଳ ବାହାରର ଗଧକୁ
ବନ୍ଦନମୁଣ୍ଡ କରିଥିଲି । କିନ୍ତୁ ଦୁଇମାନେ ନିଜ ନିଜ ଭିତରେ ଥିବା ଗଧକୁ ମୁଣ୍ଡ
କରିଦେଲା । ଏଥରେ ମୋର ବା ଦୋଷ କ'ଣ ?

ପାଠକେ ! ବାବାଜାଣି କହିବା ମୁତ୍ତାବକ ଆମ ଭିତରେ ଥିବା ସେଇ
ଗଧଟି କିଏ ? କ'ଣ ଗୋଟିଏ ଗଧ ନା ଛାଇ ଛାଇ ଗଧ ରାଜୁ କରୁଛନ୍ତି
ଆମ ଭିତରେ । 'କାମ' ଗୋଟିଏ ଗଧ, 'ବ୍ରୋଧ' ବି ଗୋଟିଏ ଗଧ ।
ଲୋଭ, ମାହ୍ୟ, ମଦ ଓ ମାର୍ଯ୍ୟ-ଏମାନେ ହେଲେ ଆଉ ଚାରିଟା ଗଧ ।
ଉପରୋକ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କୃଷକ ଜଣଙ୍କ କେବଳ 'ବ୍ରୋଧ'ରୂପକ ଗଧକୁ
ପିଟାଇ ଦେଇଥିଲା । ଏ ଗଧଟି ତା' ସ୍ଵୀ ଭିତରେ ବି ଥିଲା । ଅନୁରୂପ ଭାବେ
ଗଧ ମାଲିକ, ତା' ସ୍ଵୀ ଓ ଦୁଇ ପୁଅଙ୍କ ଭିତରେ ବି ଥିଲା । ସମୟେ ନିଜ ନିଜ
ଭିତରେ ଥିବା ଏଇ ଗଧକୁ ପ୍ରତିଯୋଗିତାମୂଳକ ଭିତରେ ଖୋଲିଦେଲେ ।

ଆମ ଭିତରେ ଗଧ ଥିଛି!

ଶେଷରେ ଫଳ ହେଲା-ସର୍ବନାଶ ।

ଗୋଟିଏ ଗଧର ପରିଣିତ ଏହା । ଯେତେବେଳେ ଛାଇ ଗଧ ପିତ୍ତୁହ୍ୟାରେ
ସେବେବେଳେ କ'ଣ ହେବ ଅଥ୍ୟା ତିନା କରିବୁ ପାଠକେ ।

ଏବେ ଯେଉଁ 'କରୋନା' ବ୍ୟାପିବାରେ ଲାଗିଛି, ଏହା ସେଇ 'ଗଧ'ର
ପରିଣିତ । ଏହା ହେଉଛି ଲୋଭ ବା ଲାକସାରୁପକ ଗଧର କରିବା । ବିଶ୍ୱରେ
ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଶାସ୍ୟ, ଶାଶ୍ଵତ, ପାଳ, ପନିପରିବା ଆଦି ପ୍ରାକୃତିକ ଜ୍ଞାନ୍ୟ
ଯଥେଷ୍ଟ ପରିମାଣର ମହିନ୍ଦୁଦ ଥିବାବେଳେ ଚାଇନାମାନେ ବିଲୁଆ, କୁରୁ,
ବିଲେଇ, ସାପ ଆଉ ତେବୁଲିଆ ବିଲ୍ଲା, ମୁଷା, ବୁଦ୍ଧିମୁଷା ଯେଉଳି କଞ୍ଚା ଓ
ହିଙ୍କାର କରି ଖାଆନ୍ତି, ତାହା ଏବେ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ବିଶ୍ୱ ଦେଖିଛି । 'କରୋନା'ର
ଉପରୀମ ଲାଗୁ । ଏ ଭାଇରସ କୋଇ ପଶୁ କି ପକ୍ଷାର ଶରୀରେ ଥିଲା,
ତା' ମାସ ଖାଇବାରୁ ମଣିଷ ଦେହକୁ ଆସିଲା । ଏବେ ସାରା ବିଶ୍ୱରେ
ବ୍ୟାପିଗଲାଣି ।

'କରୋନା' ଏବେ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେଉଛି ମଣିଷଙ୍କ ଉପରେ । ପ୍ରକୃତିର
ସବୁଲାନ ପାଇଁ ଜିଶ୍ଵର ବହୁ ପଶୁପକ୍ଷ ଆଉ ସରାମୁପକ୍ଷ ମୁଣ୍ଡ କରିଛନ୍ତି ।
ଏମାନେ କେହି ବି ଭକ୍ଷଣର ଯୋଗ୍ୟ ହୁବୁଛି । ମାନବ ହେଉଛି ଏକ
ଶାକାହାରୀ ପ୍ରାଣୀ । କିନ୍ତୁ ଆମେ ନିଜେ ବାଚବଣା ହୋଇ ଲାକସାରୁପକ
ଗଧର କବଳରେ ପଡ଼ି ମାତ୍ର ମାସ ଖାଉଛୋ । ତାକୁ କରୁଛନ୍ତି, ହୁଁ
ଖାଆ । ଏପରି କି କେତେ ସାଧୁବାନ୍ତ ବି ନିଜେ ଖାଆନ୍ତି ଆଉ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ
କୁହନ୍ତି- ଖାଆ ମ, କିନ୍ତୁ ଅସୁବିଧା ନାହିଁ । ଖାସ ଏଇଥିଲାଙ୍କ ଗଧକୁ
ଶାକାହାରା ହୋଇପାରୁ ନାହିଁ । ବାଘ ମାସାହାରା । ସେ ତା' ବାଚରେ ଠିକ୍
ଅଛି । ସୁଷ୍ଠୁ ଆରମ୍ଭ ସେ ମାସାହାରା ଥିଲା । ଆଜି ବି ଅଛି । ମଣିଷ କିନ୍ତୁ
ବାଚ ହୁନ୍ତି । ତେଣୁ କରୋନା ଫରୋନା ଆଜି ମାତ୍ରିବସୁଛି ।

ଏବେ ସତେନ ହେବାର ସମୟ ଆସିଛି । ଭିତର ଗଧକୁ ନିଯମନରେ

ରଖିବାର ସମୟ ଆସିଛି । ବୁନ୍ଦି, ବିବାର ଆଉ ପ୍ରଜ୍ଞାର ପ୍ରଯୋଗ କରିବାର
ବେଳ ଆସିଛି । ମଣିଷ ଏକ ନିପଟ ଶାକାହାରୀ ପ୍ରାଣୀ । ଏହି ତତ୍ତ୍ଵକୁ ମଣିଷ
ଏବେ ବୁନ୍ଦୁ । ଅତ୍ୟଧିକ ବୁନ୍ଦିବାଦୀ ନ ହେଉ । କିନ୍ତୁ ବର୍ଷ ତଳେ ଏକ ସଭାରେ
ଠିକ୍ ଏଇ କଥା ଆଲୋଚନା କରୁଥିଲି । ବି ଏସି ପାସ କରିଥିବା ଯୁବକଟିଏ
ଛିଡାହୋଇ ପଚାରିଲା-ଆଜ୍ଞା, ଆପଣ କହୁଛନ୍ତି ମାତ୍ର ମାସ ନ ଖାଇବାକୁ ।
ଛେଳିକୁ ଯଦି ନ ଖାଇବା ସେମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଏ ସଂସାରରେ ବଢ଼ିଯିବ । ମଣିଷର ଶାନ୍ତି ଜୟ ହେବ ।

ସନ୍ଧ୍ୟାସୀ ସେଇନି ସେ ଜିଞ୍ଚାପୁନ୍ଦ୍ର କହିଥିଲା-ସଂସାରରେ କାହା ସଂଖ୍ୟା
ବଢ଼ିବ ଅବା କାହିବ ସେଥିପାଇଁ ତୁମେ କ'ଣ ଠିକ୍କା ନେଇଛ । ଏ ଦାଯିତ୍ବ ହେଉଛି
ପ୍ରକୃତି । 'କରୋନା' ଯୋଗୁ ଚାଇନାର ଗାତ୍ରମୋଟର, କଳକାରିବାନା
ବନ୍ଦ ହେଇଗଲା । ଏବେ ସେଠାରେ ବାଯୁମଣ୍ଡଳ ବେଶ ଶୁଦ୍ଧ । ଅଜାରକାମୀ
ମାତ୍ରା ଯେଷେଷ୍ଟ କମ । ଏଥାରୁ ଆମେ କେତେ ଗଛ ଲାଗିଲା ପାରିଥାନ୍ତେ
ନା କଳକାରିବାନାକୁ ବନ୍ଦ କରିବା ପାଇବାକିମ୍ବା କିମ୍ବା ରଖିବାକିମ୍ବା ନିକିଟି । ତା' ଦାଯିତ୍ବକୁ ନେଇ
ତୁମ ମୁଣ୍ଡରେ ପୂର୍ବ ହେଲାନ୍ତି ବ୍ୟଥା ? କ'ଣ ନା ଛେଇ ସଂଖ୍ୟା ବଢ଼ିଯିବ । ମାଛଗୁଡ଼ିକଙ୍କ
ନିଜନାଲାରେ ପୂର୍ବ ହୋଇଯିବେ । ଆଜ୍ଞା !

-ଦିବ୍ୟାଲୋକ ସନ୍ଧ୍ୟାନେ,
ତେଲୋଙ୍ଗାପେଣ୍ଟ, କଟକ

ଏରେ ଥିଲେ ଚାନ୍ଦୁଦୋଷ ମିଳେନା ପାନପସନ୍ଦ କ୍ୟାରିଯିର...

ନିଜ କ୍ୟାରିଯରକୁ ନେଇ ସତ୍ତ୍ଵ କିମ୍ବା କରିଥାନ୍ତି । ତେବେ ବାସ
ଘରରେ ଥିବା କେତେକ ବାସୁଦୋଷ କାରଣରୁ କ୍ୟାରିଯରରେ
ଉପୁରୁଷିତା ବାଧା । ଫଳରେ ଅନେକ ଚେଷ୍ଟା ପରେ ମଧ୍ୟ ସଫଳତା
ମିଳିପାରି ନ ଥାଏ । କେତେକ ସହଜ ଉପାୟ ଆପଣେଲେ ବାସ
ଘରରେ ଥିବା ବାସୁଦୋଷର ନିରାକରଣ କରାଯାଇପାରିଥାଏ । ବାସୁ
ଅନୁଯାୟୀ ଘରର ଉତ୍ତର-ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ଉତ୍ସବିନ୍ଦ, ପୁରୁଷା ଖରକାରଙ୍ଗ
ଓ କିନ୍ତୁ ରହିବା ଦ୍ୱାରା ମନରେ ସର୍ବଦା ନକାରାମ୍ବକ ଚିନ୍ତା ଆସେ ।
ଏବାର ଘରର ଦକ୍ଷିଣ-ପଣ୍ଡିମ ଦିଗରେ ରହିଲେ କ୍ୟାରି

ଲିପିକା

ସୁଚନା

ଏଠାରେ ଫଟୋ ପ୍ରକାଶ
ପାଇବା ପାଇଁ କିଛି ଚଙ୍ଗା
ଦେବାକୁ ପଡ଼େନାହିଁ ।
ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ ଫଟୋ
ହିଁ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ।

ଆପଣଙ୍କ ମୁଁ ମନେଲ ମିରରରେ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ
ଯୋଗାଯୋଗ: ଧରିତ୍ରୀ ଛୁଟିଦିନ, ବି-୧୪ ରସ୍ମୀଲଗଡ଼
ଶିଳ୍ପାଞ୍ଜଳ, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୭୫୧୦୧୦
ଫୋନ୍ ନଂ: (୦୬୭୪) ୨୪୮୦୧୦୧
ଫଟୋ ଯୌଜନ୍ୟ: କୁମାର ଶରତ, ଧରିତ୍ରୀ

ହାତ

ହାତ

ପାଣି

ଶିକ୍ଷକ- ଆମେ ପାଣି
କାହିଁକି ପିଇ ?
ଛାତ୍ର- କାହିଁକି ନା ପାଣିକୁ
ଆମେ ଗୋବେଳକି
ଖାଇପାରୁନା ।

ରାଶିଫଳ

ରାତ୍ର- ମୁଁ ସବୁଦିନ ସକାଳୁ
ଖାବରକାଗଜରୁ ରାଶିଫଳ ପଡ଼େ ।
ମନ୍ଦିର- ହେଲେ ମୁଁ ଦେଖେନା ।
ରାତ୍ର- କାହିଁକି ?
ମନ୍ଦିର- କାରଣ ବିବହିତଙ୍କୁ ରାଶିଫଳ
ନୁହେଁ, ସ୍ଵାର ମୁଁ ଦେଖୁଲେ ହିଁ
ଜଣାପଢ଼ିଯାଏ ଦିନଟି କିତକି ବିତିବ ।

ପ୍ରେମ

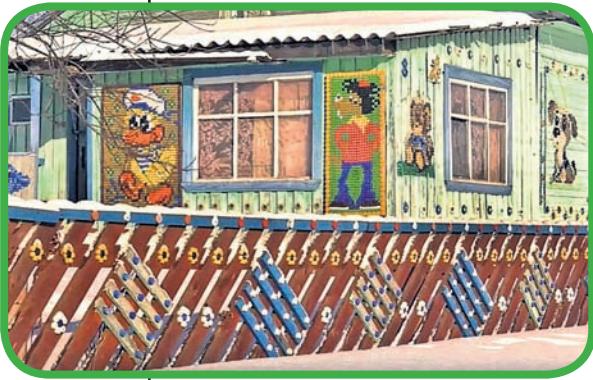
ସାଧୁ- ଏ ଦୁନିଆରେ
'ପ୍ରେମ'ଠାରୁ ବଡ଼ ଆଉ କିଛି
ଅଛି ?
ଭକ୍ତ- ହଁ, ଅଛି । ପ୍ରେମର ବଡ଼
ଭାଇ ।

ପିଠିରେ କଲେ ବାଗ୍ଦତାଙ୍କ ଟୋଟୁ

ପ୍ରଭୁଷ ନିଜର ପ୍ରେମର ଭାବକୁ ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ଅନେକ ପଣ୍ଡା ଆପଣାଟି। କିଏ ଫୁଲ ଦିଆନ୍ତି ତ କିଏ ମହିଳା ଉପହାର। ହେଲେ ଭିନ୍ନତାମର ଜଣେ ଯୁବକ ନିଜର ବାଗ୍ଦତା ବା ପିଅନ୍ତିକୁ ନିଜର ଭଲ ପାଇବା ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଆପଣାଇଛନ୍ତି ଏକ ଭିନ୍ନ ପଣ୍ଡା। ସେ ପିଠିରେ ବାଗ୍ଦତାଙ୍କ ପୋର୍ଟ୍ରେବର ଏକ ବିରାଟ ଗାନ୍ଧୁ କରିଛନ୍ତି। ୨୨ ବର୍ଷାୟ ତୁଣ୍ଡ ଭାନ୍ ଲାମ ୨୪ ଘଣ୍ଟାର ଅବଥନ୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରଣା ସହି ଏହି ଗାନ୍ଧୁ କରାଇଛନ୍ତି। ଏହି ଗାନ୍ଧୁ ଦେଖି ତାଙ୍କ ପିଅନ୍ତି ଲୁଣ୍ଡଙ୍ ଖା ଭାନ୍ ଚକିତ ହୋଇଯାଇଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ପରେ ତାଙ୍କ ଖୁଦିର ସାମା ରହି ନ ଥିଲା। ତେବେ ତୁଣ୍ଡ ଭାନ୍କର ଏହା ପ୍ରଥମ ଗାନ୍ଧୁ ନୁହେଁ। ସେ ଆଗରୁ ବି ଲୁଣ୍ଡଙ୍ ନାମ ଓ ତାଙ୍କ ଜନ୍ମ ତାରିଖ ଗାନ୍ଧୁ ହାତ ଓ ଛାତିରେ କରିଛନ୍ତି। ହେଲେ ପିଠିର ଗାନ୍ଧୁଟି ସବୁରୁ ଚକିତ କରିଦେବା ଭଲି। କାରଣ ଏହା ବେଶ ବଡ଼ ଓ ଅବିକଳ ଲୁଣ୍ଡଙ୍କ ଭଲି ହୋଇଛି।

ପିଠିର ମୋଜାଇକ କରି ଘର ସଜାଇଲେ ଜେଜେମା

ଯୁବୁ ଜେଜେମା' କେବଳ ସ୍ଵେଚ୍ଛା ବୁଣ୍ଡା, ବିନାଟି ନାହଣୀଙ୍କୁ ଗପ କୁହାରେ ସମୟ ବିତାଇ ନ ଥାଆନ୍ତି। କେତେଜଣ ଜେଜେମା' ଅନେକ ସ୍ଵୀଜନଶୀଳ କାମ କରି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଚକିତ ବି କରିପାରନ୍ତି। ଯେମିତିକି ବୁଣ୍ଡିଆର ଜଣେ ପେନସନ୍ଧାରୀ ଜେଜେମା' ଘରର ସବୁ କାହିଁକୁ ବଚଲ କ୍ୟାପୁର ମୋଜାଇକ କରି ସଜାଇଛନ୍ତି। ସେ ବୁଣ୍ଡିଆର କରମରଗାର ଗାଁରେ ରୁହୁନ୍ତି। ସେ ପ୍ରଥମେ ୩୦,୦୦୦ ବଚଲ କ୍ୟାପ ସଂଗ୍ରହ କରିଥିଲେ। ତା'ପରେ ସେବବୁକୁ କଷା ବା ଡେଇ କାହିଁରେ ସୁନ୍ଦର ମୋଜାଇକ କଲେ। ଆଉ ସେବରୁ ଏତେ ଆକର୍ଷକ ଯେ, ଲୋକେ ରାତ୍ରାରେ ଗଲାବେଳେ ଅଟିକି ଦେଖୁଛନ୍ତି। ଏବେ ଏହା ଏଠାକାର ଏକ ଦର୍ଶନୀୟ ପ୍ଲାନ ପାଇଛନ୍ତି।

ବ୍ୟା
କ
ପ୍ର
ନ୍

ବିଳ୍ଟିଂ ଉପରେ ସ୍ଥାଇଟ୍ ହାଉସ୍

ଆପଣ ସୁନ୍ଦର ଅଜାଲିକା ଦେଖୁଥିବେ। ହେଲେ ବିଳ୍ଟିଂ ଅଜାଲିକା ଉପରେ ଆଉ ଏକ ବଡ଼ ମହିଳା ଦେଖାଇଛନ୍ତି! ବାଜାଲୋରରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବ ଏହି ଦୃଶ୍ୟ। ଏଠାକାର ଏକ ୩୪ ମହିଳା ବିଶିଷ୍ଟ ଅଜାଲିକା ଉପରେ ନିର୍ମାଣ ହୋଇଛି ଏକ ସୁନ୍ଦର ପ୍ରାସାଦ। ସେ ପୁଣି ପୂରାପୂରି ସ୍ଥାଇଲୁ ହାଉସ୍ ଭାବେ ଦେଖିବାକୁ। ଏହାକୁ 'କିଂଜ ପିଶାର୍ଥ ମାଞ୍ଚାର୍ ରେସିଟେଲ୍‌ମୁ' କୁହାଯାଏ। ଏହା ହେଉଛି ବିଜୟ ମାଲ୍ୟା ଓ ଅନ୍ୟ କେତେଜଣ

ଭାରତୀୟ ବିଳେନିଯରଙ୍କ ମୂଢା ଘର। ଏହାକୁ 'ହାଇର୍ ହାଉସ୍ ଲେ ଦ ସ୍କାଲ' ବୋଲି ବି କୁହାଯାଉଛି। ଏହା ଉପରେ ଲମ୍ବତାର ହିଟେର ପୁଲ, ଆଉର ଡୋର ଲମ୍ପିନିଟି ପୁଲ, ଡ୍ରାଇନ୍ ସେଲାର, ସାଲୋନ, ସା, ଜିମ୍ ସହ ଆହୁରି ଅନେକ ସୁଧିଧା ରହିଛନ୍ତି। ଏକ ହେଲିପ୍ଯାତ ବି ରହିବ। ଏହି ବିଳ୍ଟିଂ କାମ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇନାହିଁ। ଆଗାମୀ ୩ ବର୍ଷ ଭିତରେ ହୋଇଯାଇପାରେ। ଏଠାରେ ୮୭ଟି ଲକ୍ଜୁଯିରିଅସ୍ ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟ ରହିବ।